

Sanjati svijet mira

Godinama sam prizivao svijet u kojem sve religije žive zajedno kao jedna, sve rase kao jedna i sve nacije kao jedna. Povijest je tisućama godina svjedok neprestanog rasta podjela. Svaki put kad se prihvatila neka druga religija ili se pojavio novi vladajući sustav, stvoreno je više granica i vodilo se više ratova. Međutim, sada živimo u doba globalizma. U cilju bolje budućnosti moramo postati jedno.

Jedan način na koji predlažem da se to ostvari izgradnja je Međunarodnog autoputa mira, ogromnog pothvata. Povezivat će Koreju i Japan podvodnim tunelom, a izgradnjom mosta preko Beringovog tjesnaca spojiti Rusiju i Sjevernu Ameriku. Ti veliki putovi mogu doprinijeti ujedinjenju svijeta. Kad se autoput završi moći će se putovati automobilom od afričkog Rta dobre nade do Santiaga u Čileu i od Londona do New Yorka. Na putu ne će biti nikakvih prepreka; cijeli svijet bit će međusobno spojen poput kapilarnih žila.

Svijet će postati jedna integrirana zajednica i svi će moći slobodno putovati preko međunarodnih granica. Granice koje svima pružaju slobodan prijelaz, postat će besmislene kao granice. Nešto slično dogodit će se i religiji. Kako suradnja religija bude sve veća i veća, tako će dolaziti do boljeg uzajamnog

razumijevanja, sukobi će nestati, a zidovi podjele će se srušiti. Kad razni tipovi ljudi budu živjeli zajedno u jednoj globalnoj zajednici, prepreke među rasama će nestati. Unatoč razlikama u izgledu i jeziku, doći će do interakcije među rasama. Ta kulturna revolucija ujedinit će svijet u jedno.

Put svile nije bio samo put trgovine koji su ljudi koristili da bi prodali svilu i kupili začine. On je ujedno bio sredstvo susreta ljudi s Istoka i Zapada, te približavanja budizma, islama i kršćanstva. Te su se različite kulture pomiješale i rodile novu kulturu. Međunarodni autoput mira odigrat će sličnu ulogu u 21. stoljeću.

Rim je mogao rasti i napredovati zato što su svi putovi vodili u Rim. To objašnjava važnost cesta. Kad se cesta izgradi, ljudi njome putuju. Koristi se za prijenos kulture i ideologije. Zbog toga, kad je cesta izgrađena, ona mijenja tijek povijesti. Kad se završi Međunarodni autoput mira, svijet će fizički biti povezan u jedno. Cesta će to omogućiti. Ne mogu dovoljno naglasiti važnost spajanja svijeta. Možda neki misle da je to ideja koja je ispred svoga vremena. Ali, religiozni ljudi predviđaju budućnost i za nju se pripremaju. Zato je prirodno da smo ispred svoga vremena. Svijet nas možda ne razumije i mnogi nam nanose bol i patnju, ali vjernici moraju ustrajati i predvoditi put u budućnost.

Da bi se dovršila izgradnja Međunarodnog autoputa mira potrebna je suradnja mnogih zemalja. Kina, koja je bila žrtva japanske agresije, možda ne će pozdraviti ideju da autoputom bude povezana s Japanom. Međutim, Japan i Koreja ne mogu se povezati s ostatkom svijeta bez prolaska kroz Kinu, tako da trebamo raditi na tome da zadobijemo povjerenje Kine. Tko će to raditi? Svi mi, koji preuzimamo duhovno vlasništvo nad Međunarodnim autoputom mira u 21. stoljeću, trebamo se za to zalagati.

A što je s premošćivanjem Beringovog tjesnaca? Njegova izgradnja puno košta, ali to nas ne treba brinuti. Novac koji su Sjedinjene Države potrošile u

Iraku bio bi više nego dovoljan za izgradnju takvog mosta. Moramo prestati voditi ratove i tjerati ljude da pate. Izopačeno je započinjati ratove i tratiti stotine milijardi dolara. Došlo je vrijeme da prekujemo mačeve u plugove i koplja u srpove.

Međunarodni autoput mira projekt je koji povezuje svijet u jedno. Postati jedno znači nešto više od jednostavnog povezivanja kontinenata tunelima i mostovima. To znači izjednačivanje svjetskog standarda života. Kad netko ima monopol nad tehnologijom i čuva profit samo za sebe, ravnoteža u svijetu je narušena. Međunarodni autoput mira preuredit će trenutnu nejednakost, čineći dostupnim pristup postojećim prirodnim i ljudskim izvorima. To će dovesti do izjednačivanja bogatstva. Izjednačivanje znači da se malo uzme s mjesta koja su visoka i doda mjestima koja su niska. Na kraju će oba imati istu visinu. To zahtijeva žrtvu od onih koji imaju veća materijalna bogatstva ili znanje. Izgradnja svijeta mira ne može se napraviti jednokratnim humanitarnim akcijama ili donacijama. Samo iskrena ljubav i neprestana požrtvovnost može stvoriti svijet mira. Moramo biti voljni sve žrtvovati. Izgradnja Međunarodnog autoputa mira znači puno više od toga da se svijetu omoguće fizička sredstva komunikacije. Ljudska bića stvorena su tako da njihov duh i tijelo postanu jedno. Nešto slično vrijedi i za svijet u kojem živimo. Svijet može biti potpuno ujedinjen samo onda kad postoji i fizička komunikacija i komunikacija srca.

Iz tog razloga puno godina radim na reformi i obnovi Ujedinjenih naroda. Ujedinjeni narodi učinili su puno za svjetski mir. Svi Korejci zahvalni su na njihovim naporima da sačuvaju našu slobodu tijekom Korejskog rata. Međutim, nakon više od 60 godina od njihovog osnivanja, UN gube svoju izvornu svrhu i sada je to organizacija koja služi interesima nekolicine moćnih zemalja. U 2005. godini osnovao sam Opću mirovnu federaciju u New Yorku i neposredno nakon toga započeo svjetsku turneju u 100 gradova kako bih prenio poruku mira o novoj

budućnosti za Ujedinjene narode i svijet. UN su stvoreni da razriješe sukobe koji se javljaju u svijetu, tako da interese svijeta stave ispred interesa jedne ili druge strane. Kada moćna zemlja inzistira na svom vlastitom putu i primjenjuje silu da bi to postigla, to vodi samo dodatnom sukobu. Na nesreću, UN danas nisu u stanju učiniti nešto po tom pitanju.

S obzirom na to, predložio sam reorganizaciju Ujedinjenih naroda kao dvodomnu instituciju. Uz Glavnu skupštinu trebala bi postojati i religijska ili kulturna skupština ili vijeće. Ovo tijelo sastojalo bi se od uglednih duhovnih voditelja s područja religije, kulture i obrazovanja. Članovi ove međureligijske skupštine trebali bi pokazati sposobnost premošćivanja ograničenih interesa pojedinih religija i kultura, te se zalagati za duhovne i moralne ciljeve cijelog čovječanstva. Smatram da će ta dva doma, radeći zajedno na uzajamnom uvažavanju i suradnji, biti u stanju učiniti velike korake prema svijetu mira.

Neki se možda tome protive i kažu: „Zašto religijski ljudi trebaju biti uključeni u svjetovne poslove?“ Moj odgovor je da je svijet danas u razdoblju kad je presudno sudjelovanje religioznih ljudi. Oni koji su vjerskim životom razvili duboku samosvijest, sada su potrebniji više nego ikada prije. Samo istinski vjernici mogu ustati protiv nepravde i zla u svijetu i živjeti istinitu ljubav. Samo onda kad se znanje i iskustvo političkih čelnika bude kombiniralo s mudrošću međureligijskih voditelja, svijet će otkriti put ka istinitom miru.

Svaki dan iznova krećem na put s novom odlučnošću ostvariti taj cilj. Molim se da se svi ljudi na zemlji, prevladavši prepreke religije, ideologije i rase, ponovo rode kao građani svijeta koji će voljeti mir.